

یادنامه استاد شهید مطهری

فهرست مطالب:

● فهرست موضوعی آثار استاد شهید

● با مطهری درستی با اندیشه‌های التقاط

● مطهری باره تن امام

● مصاحبه با آیت‌الله جوادی آملی

● مصاحبه با حجت‌الاسلام هاشمی رفسنجانی

● تو بزرگ نعمتی بودی...

● در سوگ استاد...

مطهری پاره تن امام

مطهری که در طهارت روح و قدرت ایمان و قدرت بیان کم نظیر بود، رفت و به ملا اعلی پیوست... من فرزند بسیاری عسری را از دست دادم و در سوگ او نشستم گسه از شخصیت‌هایی بود که حاصل عمر محسوب می شد... از پیام امام خمینی بمناسبت شهادت استاد مطهری

ای روح مطهر...

اکنون، در این زمان سراسر نیاز، کویر نشه و عطشاک اندیشه های جستجوگر نسل ما، بیش از همه وقت انتظار تو را می کشد و در عصر محوم بودن، های کادب و وجودهای مصوغی، «بود» تو را عمگانه می سزاید و بر بام دلش، آوای اندوه سر می دهد. اکنون، جوانه های رسته از شاخه های زمان پس از انقلاب، جویبار از پیش، چشم به بارش اندیشه های تو دوخته است تا همچون همیشه، سرزمین سکر افکار را برویانی و ساقه های خشکیده و فحطی رده را، به برگ و بار بشانی...

ای روشنائی خورشید... چه می شد که دیگر بار، انفجار فجر می شد و تابش سحری از دامان فلق...!

چه می شد که سل شب رده ما، طلوع دانش اصیل تو را بر افق افکار حویث به تماشا می نشست و اسلام را از ریان تو می نوشید؟... ساع اندیشه های نسل ما، پر از نیلوفر سؤال است. ای باغبان بیدار و تیربین! چه می شد که دستهای مهربان و صمیمی تو علف هرزه های شبهه ها و اشکالات را می چید و ساقه های ترد دهی ما را آبباری می کرد و گلبوته های شاحت ما را می شوکاند؟ شکسته باد و بریده باد دست «فرقان»، که با تیر ترور، بیزحمانه قامت استوار و تنومند تو را به خاک افکند و با سرب مذاب، مغز تو را که عصاره عمری تلاش و تجربه و آموختن و اندوختن بود، نشانه گرفت و قلب تو را که برای اسلام می طپید از کار انداخت.

مطهری عزیز...

آنکه از نزدیک با تو نشست و بر حاست داشته اند لقب «عاشق» را بر تو ریخته می بیند. ای خلوص ریدگی!

عزیز اسلام، به این سل مشتاق، دور از هر گونه پیرایش و آرایش، حاصل عمر تو بود و تو خود، حاصل عمر امام ایچانکه تو را فرزند عزیز حطاب کرد و در سوگت نشست و عمگانه دزوارهای اشک بر چهره اش غلطید. آه... ای چراغ بیداری!

تو نقشه های بهار را که دست شرک جدید به دستگیری بی مرد خائس ساقق برای ملت ما می کشید. می دیدی

تو «حط سوم» نامرئی کتاب «عشق» را به تیر هوشی مخصوص حویث می خواندی

ای دو چشم فروران!... که در محله کوران و در ایوه دیده های کورسو، به دیدنایی حط ایمان ایستادی و نگهبانی سرج شرف و شریعت را گردن بهادی و در سنگر بیان، برای هر یورش از سوی اجانب، پاسخی ددان شکن داشتی و هر نمودی را به پایگاه عقائد و کشور معارف وحی، با سلاح قلم و با گلوله کلمه جواب می دادی.

استاد شهید...

وقتی که ریان به سخن می گشودی، عناصر مار کسیت و چپ رده، که افکار وارداتی و پوسیده خود را در حروش اندیشه های زرف و اسیبل اسلامی نور شکسته می دیدند. و فلسفه های محمد و یح رده حویث را در گرمای اصول فلسفه نو آسوده می یافتند، چهره های چر حبه گیری حصمانه نداشتند و سایهات را بر با تیر می زدند. چرا که تو، با دستنی پز از معارف قرآن و اهلیت به جگ تفسیر مادی مذهب میرفتی و ماتریالیسم ساقق را که پشت نقاب تفسیر قرآن، چهره پنهان کرده بود، رسوا میساختی و خود، شهیدایمان شدی و کشته حقیقت!

مگر تو، خود بگفتی که: «اگر قرار است من ریدگی خود را در راه جلوگیری از اجراف در اسلام اردست بدهم، بگذار چنین باشد، که این بهترین شیوه مردن است»

تو گمنی و امام هم، که تو را فرزند عزیز و پاره تن حویث دانست شهر تأیید بر آن رد و گفت: «... شخصی که عمر شریف و ارده خود را در راه

تو بزرگ نعمتی بودی...

بسم الله الرحمن الرحيم
سام خداوند سخاوت و بیاد حضرت ولی عصر علیه السلام
و بیاد شهیدان زمان
بیاد پاک انسانهای از خود رسته
بیاد خادان خاطرهای بسجدا رسیده
بیاد عظمتهای روح انسانی
بیاد خلوص و عشقهای عسرفانی
«بیاد مطهری شهید»
بیاد حماسه افسریان تاریخ
بیاد نجسات دهسده نسل جدید
بیاد افتخار افسرین بزرگ همتی
بیاد تکمیرات پاک الهی
بیاد راهمهای فلسفهای گمگشته
بیاد سیراب گسده روحهای تشنه
بیاد پاک هدیه همتی
بیاد نعمت و رحمت حق

«بیاد مطهری شهید»
بیاد شهید، بیاد قداس شهید، بیاد خلوص و یکیش، بیاد ریبائی و تقوایش، بیاد آرامش و بقود کلامش...

هور ساور نداریم که رفته است هور صدایش هور طقین کلامش... در گوشمان بجوا میکند... هور بدرهائی که در قلیمان پشایدسته بستمربسیده، هور و خودمان سیراب نگشته... پس تو کجا رفتی؟

تو که همیشه بدببال کمک و یاری ما بودی. چرا در این حشکسال اندیشهها- در این دشت از خود بیگانگیها، در این کویرستان تشنه... ما را تنها گذاشتی... چه سخت است ساور فریق تو.

و میدانیم هور کسی تو را نشناخته. هور عظمت روحیت و طهارت قلبت را کسی درک نکرده؟

همه میگویند کتابهایش را خواندایم، نوارهایش را شنیدایم ولی بزرگی روح او را نمیتوانیم درک کنیم اما جالب است که تو همه ما را خوب درک کردی- تو درد دانشجویان علم رده را خوب تشخیص دادی. تو بزرگ پرشک روان ما بودی. تو بیاری حد ما را از تباهیهای جهل و نادانی از افکار پوسیده مادی کندی و سور حق ره نمودی.

تو بزرگ نعمتی بودی برای همه زنان و مردان، پیران و جوانان برای حقجویان، اندیشمندان... تو بزرگ نعمتی بودی.

تو بزرگتر از آنی که قلم حقیرمان و صفت کند. تو همان وصفی را داری که خداوند از مومن میکند. تو به فلاح رسیدی. تو رشد کردی. با مظاهر شرک جنگیدی و چنان به توحید رسیدی که در آن غرق گشتی...

اما امروز ما دوستدارانت ما دانشجویان، بدون تو مانده ایم- استادان زیادی داریم، مستفکرین ارشمسندی داریم... اما تو را نداریم.

خدایا چگونه نسل آینده بارور خواهد شد- خدایا چگونه نعمتهای این جهان بدون او کامل خواهد بود.

خدایا اکنون که در آرامشگاه ابدیش حسی دادی، روح او را دوستانتش با اولیای پاکت محشور بگردان و ما طالبان حقیقت را از آلودگیهای زمان و شیوه های گوناگونش نجات ده و به راه احیای ارزشهای پاکت هدایت کن.

و سدگان موص و عالمه و پاک را، این گوهرهای جهان را از ما بگیر

و ما را و ما را بیشتر از این بدور از ولی و سرپرستمان امام و رهبرمان... میسپد آمین یا رب العالمین.

ظاهره مسگرارده دانشجوی سال دوم دانشکده علوم بانگی ایران

اهداف مقدس اسلام صرف کرد و با کجرویها و احرفات، مسازره سرخانه کرد

آری... ای شهید عشق!
وقتی که دشمنان حق، در میدان فکر، تو را حریف سودید. منطق را بر زمین بهادید و اسلحه را برداشتند و سه حگ سو آمدید آنها، به در روز روشن، که در سیاهی نش!

به ما منطق و سخن، که ما گلوله و آتش!
به روپاری و حوامردانه، که از پشت سر و بی حیا

اه... ای قصه گوی پیر برنا دل!
که بر ساحل تاریخ اسلام و سیره پیامبر و امامان نشسته بودی و سرایمان از آن دریا، مرخانهای درشت و صدفهای گرانها ارمان می آوردی!

دیگر چه کسی برایمان «داستان راستان» خواهد گفت و کدام زبان گویا. ما را در پرتو «جاذبه علی» گرم خواهد بخشید؟! در ظلمتکده ظلم طاغوتها، چه کسی مردم را با روشنائی «عبدل الهی» آشنا خواهد ساحت و از «امدادهای نجیبی» زندگی ما را صفا خواهد بخشید؟! ای دست نوازشگر و پیربار!... بعد از تو کدام باغان صمیمی، دستمان را گرفته و مشام جانمان را با «سیری در نهج البلاغه» به بوئید معارف علوی معطر خواهد ساخت؟! ای معلم اسلام

وقتی دیدگان ما به «جهان بینی توحیدی» تو افتاد و در سجه انسان و ایمان را به رویمان گشودی و چهره انسان در قرآن را با ما نمایاندی، از «وحی و نبوت» نوشتهها برگزینید و پرواز کسان بسوی «زندگی جاوید» شتافتیم تا شاید دوستی «پیامبرانی» را فراهم آوریم

در عصری که زبان ما را از درون، یوک مسی گسردند و به سه پیوجی می کشاندند، برای دفاع از این فشر بیدفاع جامعه، «نظام حقوق زن...» را مطرح ساختی و برای مبارزه با بیماری برهنگی و مسخ رن، که ملعنه حرمسراهای جدید تمدن وحشی شده بود، «مسئله حجاب» را بصوان ارزش و اصالتی برای زن بیان کردی تا اساس حاصمه استوار بماند و پیوند خانوادها از هم نگسلد و حرمت خواهرانمان بصوان یک انسان، محفوظ بماند.

مطهری شهید!...
بصوان یک عالم شععی مسئول و آگاه، یک لحظه از سر نوشت جامعه عافل نبود. در همان زمان که برای کاشتن سدر ایمان در ذهن نسل نوپای گریزان از مذهب، «علل گرایش به مادی گری» را بر می شمردی، و برای یادآوری گذشته پرشکوه فرهنگ و تمدن ما، «خدمات مستقابل اسلام و ایران» را یکایک باز گومی کردی، آری، در کنار آن، بحاطر دمسین روح حرکت و شور انقلاب، در امت ما بوس و وارده و سر حورده اسلامی، «نهضت های اسلامی صدساله اخیر» را برایمان تحلیل می کردی تا امت مسلمان بهاخته، «انقلاب اسلامی» را پی ریزی کند و رمیساز «قیام و انقلاب مهدی» گردد. و از «شهید» دادن نهراسد.

آری... استاد عزیز، ایک که یکسال از شهادتت می گذرد، تو با حضور خود، همه جا را پر کرده ای

و در میان ما و در قلب تاریخ، زنده هستی.

گرچه رفتن نابهنگام تو، آواری از عم بر سرمان ریخت و دست نیازمان را همچنان در راه طلب، گشوده نگاه داشت اما شاید شهادت تو سیر از آن الطاف حصیه الهی بود تا به جویندگان اسلام، حرکتی بخشد و سکونند تا این جلاه را پر کند.

و خوارج این عصر و نهروانیان این انقلاب، که آن سر و بسند را قسرو شکستند و فرار کردند، ای کاش وحشت، اما نشان میداد تا لحظه ای بایستند و در جاری خون تو، جریان را در اندام جامعه ببینند و در افتادن تو، بر حاشن خلقی را تماشا کنند و در سرخی حوت، سر سبری اسلام را بگرد و در خاموشی تو، خروش اهتی مصمم و حشمگین و امسیدوار را بشوند که همه، یک دهان شده بودند و فریاد می زدند:

معلم شهیدم!
راحت ادامه دارد...

قم- اردیبهشت ۵۹

مصاحبه با حجة الاسلام والمسلمین هاشمی

رفسنجانی

ماهم داریم اما حضور ایشان آرامش بخش بود و آن بخش سازندگی دوران انقلاب نیروی عظیمی را از دست داده است. س- رابطه شما با ایشان چگونه بود؟ ج- رابطه من با ایشان اوائل یک طرفه بود در سال ۲۷ من ایشان را می‌شناختم تا سال ۳۶ که من با ایشان در انتشارات مکتب تشیع آشنا شدم در کمتهائی که ایشان بجا می‌کردند در مقاله گرفتن و از این قبیل و در سال ۴۱ در مسبارزه در کارهای محرمانه که احتیاج به ایشان داشتیم دو طرف دیگر کاملاً با اعتماد برخورد می‌کردیم. روحیه ایشان وضع مشخص یکی تعبد ایشان بود و علاقه شدید ایشان به اینکه خط اسلام را همه

رابطه یا امام

س- رابطه ایشان با امام چگونه بود ج- ایشان از نزدیکترین شاگردان امام بودند و شاید بهترین کسی بود که حامل افکار امام بودند و بخشی از معلومات امام بودند و این اعتماد را امام داشتند که تعبیر پاره تن را کردند یا حصل عمر من و اخیراً تعبیری از امام شنیدم که چند روز پیش صحبتی از آقای مطهری شد که ایشان فرمودند، آقای مطهری عمرش را برای اسلام صرف کرد و حق ایشان است که مردم به ایشان توجه کنند. و امیدوارم که خداوند روح ایشان را شاد کند و از آثار و برکات، نوشته‌ها، سخنرانیهای ایشان جامعه در آینده بهره‌مند شود و شاید شهادت ایشان هم اگر آن خسارت عظیم را داشت یک عاملی شد تا جامعه بیشتر توجه کند به ایشان و حق نوشته‌هایشان ادا شد در حالیکه داشت از بین میرفت.

استاد مرتضی مطهری

مصلح و مرتجع هر دو علیه زمان قیام

می‌کنند با این تفاوت که مصلح علیه

انحراف زمان و مرتجع علیه پیشرفت زمان قیام

می‌کند.

اتحادیه انجمنهای اسلامی ناحیه ۱۵